

Αθήνα, 12 Μαρτίου 2021

Επερώτηση

Άρθρο 134-137 ΚτΒ

Προς τον Υπουργό Εργασίας & Κοινωνικών Υποθέσεων

Θέμα: Τερματισμός των σχέσεων εκμετάλλευσης σημαίνει Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας

Η κοινή γνώμη έχει συγκλονιστεί από τις αποκαλύψεις για σχέσεις εκμετάλλευσης στον χώρο του πολιτισμού. Μπουλινγκ, βία, ασέλγεια αποκαλύφθηκαν μαζί με τις απλήρωτες πρόβες, ανασφάλιστη εργασία και τους εξαφανισμένους εργαζόμενους ως συνέπεια της απουσίας συλλογικών συμβάσεων. Ο εργασιακός μεσαίωνα στον πολιτισμό δημιουργεί υπερεξουσίες σε σκηνοθέτες και θεατράρχες - επενδυτές που οδηγούν με διάφορους τρόπους στον εκβιασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Και όμως, η κυβέρνηση χρηματοδοτεί σταθερά την επίθεση στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Επιχορήγηση εισιτηρίων από τον ΟΑΕΔ, επιχορήγηση κενών θέσεων, επιχορήγηση θεάτρων επιβραβεύουν έναν εργασιακό μεσαίωνα.

Χαρακτηριστική είναι η κατάσταση στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών του Κοινοφελούς Ιδρύματος Ωνάση, οι εργαζόμενοι –μετά το καλοκαίρι- επαναπροσλήφθηκαν μέσω της εργολαβικής εταιρείας «ενοικίασης εργαζομένων», της γνωστής και από άλλους κλάδους π.χ. τηλεπικοινωνίες, ICAP με απαράδεκτες συμβάσεις. Οι συμβάσεις τους με αυτή την εργολαβική εταιρεία είναι το πολύ μηνιαίες με ημερήσια αποζημίωση, με απολαβές 50 ευρώ με 52 ευρώ το οκτώωρο.

Φυσικά οι εργαζόμενοι πληρώνονται μόνο για όσες μέρες απασχολούνται και όποτε κληθούν. Αν δεν απασχοληθούν – όπως συμβαίνει σήμερα – γιατί το Ίδρυμα δεν τους χρειάζεται, δεν έχουν καμία απολαβή. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να υπάρχουν εργαζόμενοι χωρίς κανένα εισόδημα για το μήνα Γενάρη, εν μέσω πανδημίας, ενώ έξοδα και ανάγκες συσσωρεύονται. Αυτό έχει σαν άμεση συνέπεια οι εργαζόμενοι να βρίσκονται κυριολεκτικά στον αέρα, με την ανασφάλεια και την αβεβαιότητα να κυριαρχεί.

Κλαδικές συμβάσεις που θα κάλυπταν όλους όσους εργάζονται στο θέαμα ακρόαμα είτε είναι άμεσα είτε είναι έμμεσα (εργολαβικοί) απασχολούμενοι θα έλυναν το ζήτημα αυτό.

Θα έπρεπε και σας το ζητάμε, προϋπόθεση οποιασδήποτε κρατικής ενίσχυσης να γίνει η ύπαρξη κλαδικής σύμβασης εργασίας που να καλύπτει τις συγκεκριμένες πολιτιστικές δραστηριότητες.

Η Κυβέρνηση όμως με αφορμή την πανδημία, ανατρέπει τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας σε κρατικά θέατρα.

Στην Εθνική Λυρική Σκηνή οι εργαζόμενοι, παρόλο που συμφώνησαν με τη διοίκηση της ΕΛΣ για την υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, πέντε μήνες μετά την υπογραφή της, αιφνιδίως ενημερώθηκαν ότι ο υπουργός Οικονομικών αρνείται να αποδεχτεί την παροχή του μηνιαίου επιδόματος σίτισης στους εργαζόμενους που αμείβονται με ενιαίο μισθολόγιο, αλλά και κάποια άλλα σημεία της ΣΣΕ, με πρόσχημα την πανδημία. Με άλλα λόγια αρνείται να επικυρώσει τη συμφωνηθείσα Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Μάλιστα, στο γραφείο του αναπληρωτή υπουργού επικαλέστηκαν σε εκπροσώπους των εργαζομένων ότι “αν δώσουν κάτι στη Λυρική, στη συνέχεια θα το ζητήσουν άλλοι 10.000 εργαζόμενοι”.

Απαιτείται άμεση επικύρωση των Σ.Σ.Ε στα κρατικά θέατρα. Άμεση επαναφορά της σύμβασης στην ΣΤΕΓΗ και έναρξη διαπραγματεύσεων για Σ.Σ.Ε με το Ίδρυμα.

Όμως, πρέπει να λύσουμε και τα προβλήματα που έχει ήδη δημιουργήσει ο εργασιακός μεσαίωνας στον Πολιτισμό.

Εδώ και ένα χρόνο οι χώροι πολιτισμού (θέατρα, μουσικές σκηνές, κινηματογράφοι) είναι από αυτούς που επλήγησαν σφοδρότατα από τις συνέπειες της πανδημίας. Τεράστιος αριθμός εργαζομένων δεν κατάφεραν να λάβουν το έκτακτο αρχικό επίδομα.

Όπως σωστά το ζητά το Σωματείο Εργαζομένων σε Θέαμα Ακρόαμα (ΣΕΘΕΑ) απαιτούνται:

- *Ουσιαστικά μέτρα οικονομικής ενίσχυσης για όλους τους εργαζόμενους του κλάδου, μέχρι το πέρας της πανδημίας, που θα ξεκινήσει και η δραστηριότητα στον κλάδο. Πίστωση στους λογαριασμούς των δικαιούχων στην αρχή κάθε μήνα.*
- *Επιδότηση ενοικίου για τους εργαζόμενους στον Πολιτισμό, όπως και στις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον κλάδο.*

- Για τους εργαζόμενους που η επιδότηση ανεργίας λήγει μέσα στη διάρκεια ενός μήνα χωρίς να τον καλύπτει ολόκληρο, να δίνεται η επιδότηση ειδικού σκοπού, αντίστοιχα με τις περιπτώσεις συναδέλφων που έχουν ενεργή σύμβαση που δεν είναι πλήρους απασχόλησης και δεν εξαιρούνται της επιδότησης.
- Για τους δικαιούχους του εποχικού βοηθήματος του 2020 να μην απορριφθούν οι αιτήσεις όσων, την περίοδο καταβολής της επιδότησης (Σεπτέμβρη – Νοέμβρη 2020), ήταν εργαζόμενοι σε άλλο κλάδο, λόγω της απαγόρευσης λειτουργίας του δικού μας. Επίσης για το εποχικό βοήθημα του 2021 να μην έχει προϋπόθεση ένσημα, αλλά να είναι δικαιούχοι όσοι επιδοτήθηκαν έστω μία φορά κατά την περίοδο της πανδημίας.
- Διαγραφή χρεών προς Εφορία, Τράπεζες, ΔΕΚΟ για το διάστημα εφαρμογής των μέτρων και για όσους αποδεδειγμένα βρίσκονται σε αδυναμία να πληρώσουν. Να καταργηθούν τα μέτρα αναγκαστικής είσπραξης σε βάρος των εργαζόμενων (πλειστηριασμοί, εξώσεις, κατασχέσεις τραπεζικών καταθέσεων). Να εξασφαλιστούν με ευθύνη του κράτους σε κάθε εργαζόμενο και στην οικογένειά του τα βασικά αγαθά: εισόδημα, φαγητό, θέρμανση, ρεύμα, τηλέφωνο-ίντερνετ, νερό.
- Δημιουργία κωδικών επαγγέλματος για όλες τις ειδικότητες στον κλάδο.
- Να παρασχεθούν δωρεάν τεστ σε όσους εργάζονται αυτή τη περίοδο (πρόβες, live streaming κ.λ.π.).

Ορθά επίσης ο Πανελλήνιος Μουσικός Σύλλογος αναφέρει «Με ευθύνη της κυβέρνησης, η πλειονότητα των συναδέλφων μείναμε ξεκρέμαστοι. Στην Έκθεση Πισσαρίδη αναφέρεται ότι οι εργαζόμενοι, καλλιτέχνες, δημιουργοί που απασχολούνται στον κλάδο του Πολιτισμού είναι περίπου 130 χιλιάδες. Από τους 130 χιλ. μια μειοψηφία πήρε έστω και μια μορφή ενίσχυσης: Για Απρίλη και Μάη έλαβαν αποζημίωση γύρω στους 50.000. Για Σεπτέμβρη – Οκτώβρη έλαβαν αποζημίωση 16.000. Για Νοέμβρη – Δεκέμβρη, 35.000. Όλο αυτό το διάστημα η κυβέρνηση πρόσφερε πολλά εκατομμύρια ευρώ σε λίγους μεγάλους επενδυτές, αποκλείοντας όλο και περισσότερους ανεξάρτητους καλλιτέχνες δημιουργούς από διαγωνισμούς και επιχορηγήσεις. Με ευθύνη της διευρύνθηκε η ευελιξία, η αμοιβή «με το κομμάτι», με μπλοκάκι, η υποχρεωτική δημιουργία «ΑΜΚΕ» (πχ εικαστικοί) ή η υποχρεωτική «σύμπραξη» με κάποια επιχείρηση ως προϋπόθεση χρηματοδότησης, μεταφέροντας σε μας την ευθύνη της ασφάλισης και των άθλιων όρων εργασίας μας.»

Μόνο αυτονόητο όμως θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε και το αίτημα του Σωματείου Τεχνικών Απασχολούμενων σε Ζωντανές Οπτικοακουστικές Εκδηλώσεις

(ΣΤΑΖΟΕ). Ζητάνε να μπορούν να ασφαλιστούν. Τεχνικοί, ηχολήπτες, φροντιστές, υποβολείς, αυτοί που στήνουν τις εξέδρες δεν έχουν κωδικό για να ασφαρίζονται, κύριε Υφυπουργέ, και ασφαρίζονται ως πιλότοι, ως χειριστές υπολογιστών, ό,τι ευφάνταστο βρει κάθε εργοδότης.

Μεγάλη μερίδα τεχνικών δέχεται πιέσεις - εκβιασμούς από εργοδότες για να ανοίξει μπλοκάκι (Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών). Με το ΔΠΥ δεν υπάρχει κανένας έλεγχος στις ώρες εργασίας που συνήθως υπερβαίνουν τις οκτώ και σε συνθήκες περιοδίων υπερβαίνουν και τις 18 με 20 ανά ημέρα, ενώ οι κίνδυνοι που απειλούν την σωματική ακεραιότητα των εργαζομένων είναι πολλοί λόγω της εργασίας σε ύψος, υψηλών φορτίων, υψηλών ηλεκτρικών φορτίων, ψυχολογικής πίεσης, κλπ. Σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας δεν καλύπτουν τον εργαζόμενο με μπλοκάκι.

Επί της ουσίας, πίσω από το μπλοκάκι κρύβεται η εξαρτημένη εργασία η οποία 'μεταμφιέζεται' σε αυτοαπασχόληση. Προκειμένου οι εργοδότες να αποποιηθούν κάθε ευθύνη και να πληρώνουν λιγότερες ασφαλιστικές εισφορές, αποζημιώσεις, υπερωρίες κ.ά., παρακάμπτεται όλο το θεσμικό πλαίσιο που προστατεύει τον εργαζόμενο και την 'εξαρτημένη εργασία' σε ό,τι αφορά ωράρια, ελάχιστα όρια αμοιβών, επιδόματα και κοινωνική ασφάλιση.

Επερωτάται ο κ. Υπουργός:

Δεσμεύεστε:

1. Να καταστήσετε τις κλαδικές συμβάσεις στο ακρόαμα θέαμα προϋπόθεση οποιασδήποτε κρατικής ενίσχυσης προς τις επιχειρήσεις του κλάδου;
2. Να παρέμβετε για τον σεβασμό των ΣΣΕ στα κρατικά θέατρα και την υπογραφή αυτών που υπολείπονται;
3. Θα ανταποκριθείτε θετικά στα εύλογα αιτήματα της ΣΕΘΕΑ, ΣΤΑΖΟΕ και του Πανελληνίου Μουσικού Συλλόγου;

Οι Επερωτώντες Βουλευτές

Κρίτων Αρσένης

Αδαμοπούλου Αγγελική

Αδάμου Κωνσταντίνα

Απατζίδη Μαρία

Βαρουφάκης Γιάνης

Γρηγοριάδης Κλέων

Λογιάδης Γεώργιος

Μπακαδήμα Φωτεινή

Σακοράφα Σοφία